

לפס חיוס - צריוח-ער (k'ner)

ר' יקואט יהודה הערשלאס ז"ע

חיים

י' לב, מאן אבירי לב, גני בשתא ולא קמגייר השמים עליהם בכלה ובע לא באו להתגייר.

זו ארו עם ענני שמיא גם אז יצאו גוג ומגוג ויו גם מרשעי ישראל זה בלתי מובן ומושג. עני הזמן של והיה ה' י' שיהא לעומת זה גם זאת גם ידוע מספרים ו שנשמת צדיק יורדת מת זה בבחינת האמור

י' בהם תורה ומצוות קבלו עליהם שכר, ועל 'ם, שנאמר (בראשית א, כו) משה כותב את התורה אמר אלקים נעשה אדם פה למינים, אתמהא, ור הבריאה, שבכל עת ה' מן הארץ.

יהודי חולה אחד שלא אמר אלך גם אני לשם א ישן, וראה שד אחד נתרפא, ועבר עליו ולא לא כאלה חלק יעקב מוהם, עיי"ש (וראה עבודה שקר של עבודה זרה ע' בן נון שאומר שמש נגד זה בכח הטומאה להעמיד חמה באמצע

שפע

פרשת פקודי

חיים

שכח

אכן בדורות האחרונים שאין נביא בישראל כמו יהושע, לעומת זה נתבטלו גם נביאי השקר, וגם מענייני כישוף כמעט ולא נשמע בזמננו, ואף שיתכן ובאיזה מדינה רחוקה ונידחת יש מכשף קטן שיכול לעשות כמה דברי הבל, אבל בוודאי אין בכוחו לעשות מה שרואים בגמרות ומדרשים מתוקף כוחם בימי חז"ל. כי בזמן שהיו צדיקי אמת שהיה בכוחם לשנות הטבע, היה גם לטומאה כח הכישוף, כגון בלעם שהיה פורח באויר (וזה"ק, פרשת בלק, ח"ג קצג, ב) ולמד כישוף ממלאכי חבלה הנמצאים מאחורי הרי חושך (שם רח, א), אולם בירידת הדורות שאי אפשר לאחרונים להיות כראשונים (רש"י, ראש השנה כה, ב ד"ה אל תאמר) בטל גם כח הכישוף, ואלמלי היה בזמננו אחד כבלעם הרשע או אפילו אלף מדרגות פחות ממנו, לא היה באפשרות לאנשים להחזיק מעמד. וכל זה בהשגחה פרטית מבורא כל העולמים.

ענינים אלו הם גבוהים ונעלמים ומשבילין טמירין דקוב"ה, בסוד הכתוב (תהלים קג, יט) ומלכותו בכל משלה, ואין הדברים מובנים לכל אחד, ואמרתי רק כמה שאפשר להסביר הדברים בפשטות, שכך הולך הסדר החל מבריאת העולם, כדבר שנאמר (בראשית א, א-ב) בראשית, ב' ראשית (תיקוני, תיקון א, דף יז, א), ברא אלקים את השמים ואת הארץ, שתי-קצוות מנוגדות, מחד והארץ היתה תהו ובהו וחושך על פני תהום ומאידך ורוח אלקים מרחפת על פני המים, דזה לעומת זה עשה אלקים. עשו נקרא ראשון (פסחים ה, א) וגם צדיקים נקראים ראשית (רש"י, בראשית שם), וזהו סוד בריאת העולם. ובו ביום שנברא האדם כבר בא עליו הנחש שהיה ערום מכל חית השדה (בראשית ג, א) והיה בו כח הדיבור (אבן עזרא, שם), כי הלא אדם הראשון ראה במוחש את מעשה הבריאה ואיך שיחידי היה בעולמו ופתאום נבראה חוה, והיה מוזהר ועומד על אכילת פרי עץ הדעת מפי הבורא כל עולמים בכבודו ובעצמו, ואם כן לא היה מסוגל לעבור ולחטוא לולא שניתן כנגדו כח הטומאה של הנחש שכא בפועל והסית אותו.

*

מכל האמור יש לנו ללמוד כיצד לעמוד איתן בימות המשיח, כאשר הקדושה כבר מאירה וזורחת מהתעוררות אורו של מלך המשיח שמתחיל להאיר כבר בכל העולמות ובכל הצינורות, כדאיתא בזוה"ק (פרשת וירא, ח"א קיח, א) שקרוב לימות המשיח אפילו הילדים ישיגו את הקץ, ולכן זה לעומת זה יש בזמננו התגברות הטומאה רח"ל באופן שלא היה מזה שנים רבות, מכיון שעד לרגע האחרון צריך שיהיו נסיונות, ואף לאחר ביאת המשיח וכנ"ל ממלחמת גוג ומגוג, עד שיהא בחי' תשביתו שאור מבתיכם ויבוער רוח הטומאה מן הארץ, שאז יהא מנוחה בעולם, וביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

על פי הדברים האלה יש לכל יהודי להתחזק מתוך ידיעה נאמנה שכך ראוי להיות וזהו הסדר לביאתו, כמו שכבר אמר הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע שלפני ביאת משיח יהיה קשה להתחזק באמונה כמו שקשה להתהלך על קיר חלק. אחר כך הוסיף, שלא

יחשבו שכוונתו למדרגות באמונה, אלא לאמונה פשוטה, שהבורא ית"ש הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. וסיים, שהוא מגלה זאת, כדי שבאותו זמן קשה, כשישרור בעולם חושך ואפילה נוראה ויסכרו שכבר לאחר יאוש חלילה, יתחזקו בזה שהיה פעם יהודי בשם ר' נחמן, שאמר כבר בזמנו שעוד יהיה דור כזה עם חשכות ונסיונות באמונה, ובכת נבואה זו יתחזקו, ע"כ דבה"ק (ראה שיחות הר"ן, אות לה ואות רכ; שפע חיים, דרשות חורש"י תשמ"ג, פרשת יתרו, עמ' קצה; דרשות חורש"י תשד"מ, פרשת מטעי, עמ' שמח-שמוט).

לכן בכתובים ובמאמרי חז"ל הרבו לגלות את הנסיונות הקשים שיהיו קודם ביאת המשיח, כדי שבני ישראל יתחזקו בזה כשידעו מתחילה שכך צריך להיות, ובעוד שאדם הראשון כשהתחיל החושך ממשמש ובא במוצאי שבת נתיירא וכו' (ב"ר יא, ב), הלא אנו יודעים שכך מנהגו של עולם, וכשרואים שהחושך מתגבר ביותר יודעים שכבר סוף הלילה ועוד מעט אתא בוקר. וכן אנו מתחזקים בחשכות הגלות שדומה ללילה, מתוך ידיעה כי קרובה ישועתנו לבוא ואשר על כן בא מקודם חשיכה גדולה כזאת, ורחבי כמעט רגע עד יעבור זעם (ישעיה כו, ב) על ידי הקב"ה שהוא גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור.

כל מי שרוח אמונה בקרבו שמח כעת עם כל יום שעובר ונותן שבח והודיה להשי"ת שהחיינו והגיענו לראש חודש אדר שני, שאם לא זכינו לביאת המשיח בחדשי תשרי, חשון, כסלו, טבת, שבט ואדר א', ביותר מסוגל שיבוא עכשיו באדר השני שהוא עיקר אדר (ראה מגילה ו, ב; סנהדרין יח, ב). וכן כשמשימים בבוקר הוא משבח ומודה על שעבר עוד לילה מהגלות המר ונתקרבו בחצי יום לביאת המשיח, וכך מונים והולכים כל הימים שכבר עברו מן הזמנים הקשים ועומדים ומצפים לישועת ה' הקרובה.

אילו זכינו לחלק אחד מני רבוא ממדרגת האמונה של זקה"ק בעל ישמח משה זי"ע, היינו מתנהגים עכשיו כדרכו בקודש בימי חדשי תשרי וניסן שעל משכבו בלילות לא היה פושט את מלבושיו זולת הבעקטשע והמנעלים [כנראה משום ברכת מלביש ערומים וברכת שעשה לי כל צרכי], והיה מצוה להגבאי שאם ישמע איזה קול מביאת המשיח יעורר אותו מיד כדי שתיכף ירוץ לקראתו, ובמשך הלילה היה מתעורר משינתו כמה פעמים כשהוא קופץ בבהלה ופחד מכל רעש קל שנשמע, ושאל האם אין זה מביאת המשיח.

בזמננו אין צריכים להמתין עד לחודש ניסן, כי כל יום מסוגל הוא לפי כל החשבונות, וכבר כלו כל הקיצין, ותשובה אין בידינו לעשות עד שיבוא אליהו (ראה פרד"א, פרק מב; ילקוט, מלאכי ג, רמז תקצה), והננו מתייצבים ומחכים לישועת ה' אשר יעשה כדעת ר' יהושע (סנהדרין צז, ב וברש"י ד"ה לא בכסף, ובגליון שם בשם הירושלמי) דבין עושין תשובה ובין אין עושין תשובה הן נגאלין.

על זה סובב והוא במשך אלף תשע מז מעט נזכה לתשועת השי"ת גם את השו להתאנח שעדיין לא לביאתו, ובזה יש הו

נשוב לביאור הכ פקודי בשם ספר הגל דאם יטהרו ישראל נ על ידי הכהנים וכו' שיש לקין יתרון גדו יהיה יותר גבוה, וא בזה בלקוטי תורה כ) אלא שאחר כך נהפך אמנם בעולם הזה מ הם יותר נקיים ורנו ויטהר ויחזור לבכו ומעלתם, באופן שה התורה, והבאתי אר אדם.

על פי זה כתב זי הכהן דייקא, שהלו ישראל דיו, דאף עי חזרה זוהמתן, עיי' לישראל שויתר להו מהחטא, כאמור (שמו) ולא חזרו להיות כנ ומלאך המות שולט .היה עבודת הלויים הכהנים תחת הלויי

לפי דרכנו יש ל לדרכו בקודש בבח